

Sygn.akt III AUa 157/21, III AUz 6/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Alicja Sołowińska

Sędziowie: Teresa Suchcicka

Bożena Szponar - Jarocka

Protokolant: Magdalena Zabielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2021 r. w B.

sprawy z odwołania D. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenia z tytułu odpowiedzialności osób trzecich za składki ubezpieczeniowe

na skutek apelacji wnioskodawczyni D. F. oraz zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 26 listopada 2020 r. sygn. akt III U 167/20

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Suwałkach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu za II instancję

Teresa Suchcicka Alicja Sołowińska Bożena Szponar - Jarocka

Sygn. akt III AUa 157/21, III AUz 6/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.11.2019 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 107 § 1 i 2 pkt 1 i 2 i art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.) w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2019r. poz. 300 ze zm.) stwierdził, że D. F. jako Zastępca Prezesa Zarządu Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W. jest odpowiedzialna za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek wraz z odsetkami naliczonymi na 20.11.2019 r. oraz kosztami egzekucyjnymi w łącznej kwocie 25.419,37 zł . W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że egzekucja należności z tytułu składek wobec spółki okazała się bezskuteczna. Natomiast odwołująca D. F. w okresie powstania powyższego zadłużenia była członkiem zarządu Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W.. Spółka nie dopełniła obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiąc październik 2017 r.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła D. F., zaskarżając ją w całości i żądając jej zmiany. Odwołująca utrzymywała w szczególności, iż nie można przypisać jej winy za niezłożenie w terminie wniosku, o ogłoszenie upadłości Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA”, ponieważ unaoczniała członkom zarządu spółki konieczność złożenia takiego wniosku, czego jednak nie uczyniono, mimo że udostępniła członkom zarządu, dokumenty obrazujące grożącą niewypłacalnością tej jednostki.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy wyrokiem z 26 listopada 2020 r. oddalił odwołanie oraz zasądził od D. F. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Sąd ustalił, że uchwałą Rady Nadzorczej z 7.11.2017 r. D. F. została powołana na funkcję, Zastępcy Prezesa Zarządu Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W.. Natomiast w dniu 12.12.2017 r. złożyła rezygnację z tej funkcji. Spółka z o.o. (...)PIEKARNIA” w W. zatrudniała pracowników i z tego tytułu zobowiązana była do terminowego opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Spółka nie dopełniła tego obowiązku. W okresie obowiązywania terminu do płatności składek za miesiąc październik 2017 r. D. F. była członkiem zarządu Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W.. Zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek, nie zostały przez tę spółkę uregulowane. Z danych zawartych w Krajowym Rejestrze Sądowym wynika, że w stosunku do Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W. nie została ogłoszona upadłość, jak również nie wszczęto postępowania restrukturyzacyjnego. Jak wynika między innymi z zawiadomień o przeszkodzie w realizacji zajęcia z dnia 4.10.2018 r. i 6.08.2019 r. (k.56 i 57 akt ZUS), Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. dokonał zajęcia rachunku bankowego w (...) - (...) Banku Spółdzielczym oraz w (...) Banku Spółdzielczym. W wyniku zbiegu egzekucji do wierzytelności z rachunków bankowych przez różne organy egzekucyjne, łączne prowadzenie egzekucji przejął Naczelnik Urzędu Skarbowego w G.. Egzekucja z majątku Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W. okazała się bezskuteczna. Prowadzona egzekucja z rachunku bankowego w (...) - (...) Banku Spółdzielczym nie dała efektu, ponieważ nie odnotowano żadnych wpłat, a rachunek został zamknięty. Bezskuteczna była także egzekucja prowadzona z rachunku bankowego w (...) Banku Spółdzielczym, na którym brak było środków.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe okoliczności były niesporne i uzasadniały przeniesienie odpowiedzialności z tytułu składek na D. F., sprawującą w czasie ich wymagalności, funkcję Zastępcy Prezesa Zarządu Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W..

Sąd Okręgowy powołując się na treść art. 116 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.) podkreślił, że przesłankami odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest ustalenie, że zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę, że egzekucja do majątku spółki okazała się bezskuteczna oraz że nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające tę osobę od odpowiedzialności. Ciężar wykazania dwóch pierwszych przesłanek (pozytywnych) spoczywa na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ciężar dowodu przesłanki trzeciej - w zakresie istnienia okoliczności uwalniających od tej odpowiedzialności spoczywa na odwołującej. W rozpoznawanej sprawie zaskarżoną decyzją ZUS stwierdził, że odwołująca jako Zastępca Prezesa Zarządu Spółki z o.o. (...)PIEKARNIA” w W., jest odpowiedzialna za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek wraz z odsetkami naliczonymi na 20.11.2019 r. oraz kosztami egzekucyjnymi w łącznej kwocie 25.419,37 zł. Odwołująca nie kwestionowała faktu istnienia zaległości w takim wymiarze, w jakim została ona określona w zaskarżonej decyzji, jak też faktu wykonywania obowiązków członka zarządu spółki w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Organ rentowy wykazał też, że prowadzone wobec spółki postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że odwołująca nie składała wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, ani też nie złożyła wniosku o wszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe). Nie wskazała też mienia spółki, z którego egzekucja umożliwiłaby zaspokojenie zaległości składkowych spółki w znacznej części. Nie wykazała, że niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego

ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jej winy. Faktu zaistnienia tej ostatniej okoliczności nie potwierdzają również zeznania wnioskowanego przez nią świadka J. O..

Sąd I instancji wskazał również, że objęcie przez odwołującą stanowiska wiceprezesa zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością było dobrowolne. Wiązało się przy tym z ryzykiem prowadzonej działalności gospodarczej. Konsekwencje przyjęcia na siebie obowiązków członka zarządu implikują określone skutki, a odpowiedzialność wynika z samego faktu bycia członkiem zarządu od chwili powołania do zarządu do czasu skutecznego wygaśnięcia mandatu. Z racji statusu członkowi zarządu spółki kapitałowej należy przypisać miarę podwyższonej staranności, co wynika jednoznacznie z art. 293 § 2 kodeksu spółek handlowych. Zatem przekonanie wnioskodawczyni o braku jej winy jest wyłącznie subiektywne, bowiem to właśnie na zarządzie spoczywa obowiązek monitorowania spraw spółki i dokonywanie oceny, czy dochodzi do krótkotrwałego wstrzymania płacenia długów na skutek przejściowych trudności, czy też dochodzi do zaprzestania płacenia długów w sposób trwały. Brak winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość nie może polegać na samej tylko nadziei skarżącej, że ktoś ją w realizacji tego obowiązku zastąpi.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

Apelację od powyższego wyroku złożyła D. F. zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego:

a) poprzez błędną wykładnię art. 116 § 1 pkt 1 lit. b Ordynacji podatkowej poprzez przyjęcie odpowiedzialności Skarżącej za zobowiązania Spółki z o.o. (...) w W. (dalej: Spółka) powstałe z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP w sytuacji, gdy nie było możliwe skuteczne złożenie przez nią wniosku o ogłoszenie upadłości, co skutkowało skupieniem się na powinnościach Odwołującej się i nierozważaniem braku jej winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki;

b) poprzez niezastawanie art. 116 § 1 pkt 1 lit. b Ordynacji Podatkowej w zw. z art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w sytuacji, gdy z treści materiału dowodowego sprawy wynika, iż niezgłoszenie przez Skarżącą wniosku o ogłoszenie upadłości (likwidacyjnej albo układowej) nastąpiło bez jakiegokolwiek jej winy, a tym samym wystąpiła przesłanka uwalniająca Skarżącą, od odpowiedzialności za zaległości spółki z tytułu nieopłaconych, obowiązkowych składek ZUS;

3. przez błędną wykładnię art. 116 § 1 Ordynacji Podatkowej skutkującą niewłaściwym jego zastosowaniem poprzez przyjęcie, że odpowiedzialność osoby trzeciej, o której mowa w art. 116 § 2 Ordynacji Podatkowej może być skierowana wobec takiej osoby, która ani faktycznie nie pełniła obowiązków członka zarządu spółki, ani też nie miała możliwości pełnienia takich obowiązków w okresie, w którym powstały zaległości spółki tj., kiedy zaistniały przesłanki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki;

2. przepisów postępowania tj. :

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i uznanie, iż Skarżąca jako członek zarządu przez okres od 07.11.2017 r. do 12.12.2017 r. nie złożyła w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki, gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, w oparciu o zasady logiki i doświadczenia życiowego powinna prowadzić do wniosku, że D. F. jako Zastępca Prezesa Zarządu Spółki nie mogła złożyć wniosku o ogłoszenie jej upadłości we właściwym czasie - bez poczynienia żadnych ustaleń, czy i kiedy ten wniosek powinien być dopełniony;

b) art. 233 k.p.c., wyrażające się przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów skutkujące uznaniem, iż Odwołująca odpowiada za zobowiązania Spółki powstałe z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP, pomimo istnienia przesłanki wyłączającej tą odpowiedzialność;

c) art. 233 k.p.c., poprzez błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotne znaczenie dla treści rozstrzygnięcia, polegający na błędnym przyjęciu wysokości zobowiązania tj., wysokości wskazanych w decyzji organu rentowego kwot, co doprowadziło w konsekwencji do obciążenia odwołującej się łączną kwotą w wys. 25 419,37 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji i orzeczenie, że D. F. nie odpowiada za zobowiązania Spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz, FP i FGŚP wraz z odsetkami oraz kosztami egzekucyjnymi w kwocie 25 419,37 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji.

Powyższy wyrok został również zaskarżony przez organ rentowy w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Skarżący w zażaleniu wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kwoty 3.600 zł przy uwzględnieniu wysokości kosztów wynikających z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, gdyż rozpoznana sprawa dotyczy składek na ubezpieczenia społeczne, a więc jest sprawą o roszczenie majątkowe, a nie o świadczenie z ubezpieczenia społecznego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona wobec czego skutkowałą uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Podstawą prawną zarówno zaskarżonej decyzji, jak i wyroku sądu I instancji stanowi przepis art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2020.1325 – j.t.) odczytywany w związku z art. 31 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, który statuuje odpowiedzialność majątkową osób trzecich wobec dłużnika (spółki) za nieopłacone składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypadek całkowitej lub częściowej bezskuteczności ich egzekucji z majątku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Z art. 116 § 1 Ordynacji wynika, że za zaległości te odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie zarządu, natomiast w § 2 ich odpowiedzialność jest przedmiotowo ograniczona do zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu.

Mając na uwadze niekwestionowane okoliczności faktyczne tj.: pełnienie przez D. F. funkcji zastępcy Prezesa Zarządu spółki z o.o. (...) w W. od 07.11.2017 r. do 12.12.2017 r., bezskuteczność egzekucji z majątku spółki co do zaległych składek na ubezpieczenie społeczne w tym dotyczących października 2017 r. oraz niezłożenie wniosku o upadłość spółki, Sąd I instancji przyjął za uzasadnioną odpowiedzialność D. F. za zaległe składki, przy czym podkreślił, że odwołująca się nie wykazała, aby w stosunku do niej zaistniały okoliczności wyłączające jej odpowiedzialność określoną przepisem art. 116 § 1 pkt 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

Takie kateryczne stwierdzenie Sadu Okręgowego bez jakichkolwiek ustaleń w tym przedmiocie jest całkowicie dowolne i co najmniej przedwczesne. Zauważyć należy, iż zasadniczy spór w sprawie i odpowiedzialność D. F. za zaległe składki na ubezpieczenie społeczne dotyczyły wykazania okoliczności niweczących tę odpowiedzialności o których stanowi art. 116 § 1 pkt 1 litera a i b Ordynacji podatkowej. Odwołująca się w toku procesu konsekwentnie utrzymywała, nie negując istnienia zaległości oraz niezłożenia wniosku o upadłość jak też pełnienia funkcji Zastępcy Prezesa Zarządu Spółki, że nie ponosi winy za niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości. Ta okoliczność, mająca zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy została całkowicie pominięta przez Sąd I instancji.

Obie przesłanki egzoneracyjne wskazane w art. 116 § 1 ust. 1 litera a i b Ordynacji podatkowej skupiają uwagę na powinności członka zarządu. Zarządzający nie odpowiadają za złą kondycję finansową spółki uniemożliwiającą

spółkę dłużów, lecz za własne zaniechanie skierowane na pokrzywdzenie wierzycieli. Przesłanki egzoneracyjne sprowadzają się do wykazania należytej staranności w działaniach zmierzających do zgłoszenia upadłości lub wszczęcia postępowania układowego albo do udowodnienia braku winy w razie nieszczęścia tych postępowań (por. wyrok SN z 18.04.2007 r. I UK 349/2006). Wystarczające jest skuteczne złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie. W tym kontekście wskazywano w orzecznictwie, że dla odpowiedzialności członka zarządu nie ma znaczenia czy zaległości składkowe powstały z przyczyn od niego zawinionych czy też niezawinionych (wyrok SN z 18.03.2010 r. II UK 303/09, z 17.10.2006 r. II UK 85/06) – Niewątpliwie też nie wyłącza odpowiedzialności członka zarządu niezajomość stanu finansów spółki czy też subiektywna ocena sytuacji majątkowej spółki, a w szczególności nadzieja na przyszłe wpływy i zyski (por. wyrok SN z 10.02.2011 r. II UK 265/10, z 19.02.2008 r. II UK 100/07). Również podział kompetencji między członkami wieloosobowego zarządu nie pozwala na odstąpienie od przypisania odpowiedzialności za składki niezapłacone przez spółkę (wyrok SN z 17.10.2006 r. II UK 85/06, z 02.12.2010 r. II UK 146/10). Zwrócić też należy uwagę na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 09.10.2006 r. II UK 47/06 zgodnie z którym posłużenie się w art. 116 § 2 Ordynacji podatkowej określeniem „pełnienie obowiązków” wskazuje, że chodzi o rzeczywiste (czynne, faktyczne) ich wykonywanie, a nie tylko o piastowanie (bierne) funkcji z którą te obowiązki są związane. Przy czym w sytuacji, gdy członek zarządu świadomie i dobrowolnie oddał faktyczny zarząd, nie dochodzi do zwolnienia go od odpowiedzialności z uwagi na brak winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości (por. wyrok SN z 20.01.2011 r. II UK 147/10). Nie jest istotne członkostwo w zarządzie, lecz członkostwo powiązane z mandatem, czyli upoważnieniem do pełnienia obowiązków i wykonywania praw członka zarządu, a więc z kompetencją do realizowania funkcji członka zarządu z umocowaniem i uprawnieniem do pełnienia funkcji w zarządzie, „urzędowaniem” i pełnieniem wszelkich funkcji piastuna organu osoby prawnej.

W kontekście przedstawionych wyżej przesłanek zwalniających członka zarządu z odpowiedzialności z tytułu zaległych składek, przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji w pierwszej kolejności powinien poczynić ustalenia w zakresie wiedzy D. F. odnośnie kondycji (...) spółki (...) w celu oceny „właściwego czasu” do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Sąd powinien mieć na uwadze okoliczności związane z jej zatrudnieniem w spółce (umowa o staż pracy k.8) i zakres obowiązków wynikających z tej umowy oraz faktyczne czynności wykonywane od czasu zatrudnienia co miało miejsce 20.10.2017 r. w tym okresie od 07.11.2017 r.. Istotne w tym zakresie będzie też ustalenie okoliczności związanych z powołaniem D. F. na członka zarządu spółki (...) od 07.11.2017 r. i rezygnacją z tej funkcji od 12.12.2017 r.

Odwołująca utrzymywała bowiem, że jej zatrudnienie w ramach umowy o staż pracy było nakierowane na ustalenie na podstawie dokumentacji stanu finansów i majątku spółki, natomiast powołanie w skład zarządu nastąpiło dlatego, aby umożliwić jej udział w posiedzeniach Rady Nadzorczej celem przedstawienia temu organowi i współnikom sytuacji finansowej spółki. Podniosła też, że funkcję członka zarządu pełniła bez wynagrodzenia i tylko do 12.12.2017 r., a nadto o ustaleniach w zakresie sytuacji finansowej spółki informowała Prezesa Zarządu F. P., który także był jej opiekunem w okresie odbywanego stażu.

Szczegółowe wyjaśnienie powyższych okoliczności pozwoli przede wszystkim na ustalenie kiedy D. F. powzięła wiadomość o sytuacji majątkowej spółki uzasadniającej wystąpienie z wnioskiem o ogłoszenie upadłości i czy niezgłoszenie takiego wniosku nastąpiło bez jej winy, czy i jakie podejmowała czynności zmierzające do poinformowania organów spółki o jej sytuacji majątkowej uzasadniających wnioski o ogłoszenie upadłości.

W razie ustalenia, że D. F. ponosi odpowiedzialność za zaległe składki za październik 2017 r. koniecznym będzie też określenie kwoty tych składek. Odwołująca kwestionowała w apelacji łączną kwotę wraz z odsetkami wynoszącą 25.419,37 zł. Jej zdaniem mając na uwadze ilość zatrudnionych w E.-Piekarnia pracowników oraz łączne zaległości składkowe spółki, należność za październik 2017 r. nie mogła stanowić kwoty określonej w decyzji. Według wyliczeń odwołującej średnia miesięczna składka wynosi 12.446,00 zł. W celu ustalenia zaległych składek za październik 2017 r. należy zobowiązać organ rentowy do szczegółowego wyliczenia tych składek za sporny okres.

Odnośnie zażalenia organu rentowego w przedmiocie orzeczenia co do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zauważyć należy, iż Sąd I instancji błędnie zastosował przepis § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z

22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Sprawa o ustalenie odpowiedzialności osób trzecich za zaległe składki jest sprawą o charakterze majątkowym, a nie o świadczenie z ubezpieczenia społecznego czy podleganiu ubezpieczeniom i dlatego w zakresie wynagrodzenia pełnomocnika zastosowanie ma § 2 tego rozporządzenia, który wysokość wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym uzależnia od wartości przedmiotu sporu. Nie oznacza to, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zarządzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego za daną instancję jest związane z rozstrzygnięciem co do istoty sprawy, co oznacza, że także w tym zakresie wyrok podlegał uchyleniu.

Mając na względzie przytoczone wyżej okoliczności na mocy art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

Teresa Suchcicka Alicja Sołowińska Bożena Szponar - Jarocka